

føge Lovene betræffende „de indre Forhold“ hævdede som saadanne, og kun fastholde dem som reglementariske Bestemmelser. Dette synes ved første Blik at være ganske plausibelt, og forsaavidt det var muligt at udføre det, kunde det maaskee ogsaa være en Vej, der var værd at anbefale. De ærede Medlemmer vilde imidlertid ved at eftergaae den herhenhørende Lovgivning let see, at Vanskeligheden ved at gjøre dette Arbejde er saa stor, at den næsten grændser til Umulighed, idet man efter hele denne Lovgivnings Bygning, ikke vil være istand til at udsøndre det, som man med Ret kunde kalde recent Reglementarisk, uden at komme ind paa det Personelle i Bestyrelsen, og uden næsten at sonderlemme hver eneste Paragraph. Et saadant Lovforslag har Udvalget ikke troet sig istand til at kunne opstille, og derfor man vil tage den hele paagjældende Lovgivning som Regulativ, da foreligger atter Vanskeligheden, som oftere er paapeget, idet det saa vil være Repræsentantskabets Ret maaskee allerede i det første Møde, det kommer sammen, at forandre disse Regulativer, og derved frembringe forandrede Forhold for Statens Embedsmænd. Det er en Vej, som man paa ingen mulig Maade kan tilraade at gaae. Udvalget har saaledes ikke kunnet finde nogen anden Vej end den, som er foreslaaet i det principale Forslag, en Vej, som man saameget mere har troet at burde slaae ind paa, som den ved Sagens tidligere Behandling her i Thinget med stor Eftyrke er bleven fremhævet og nærmere belyst. Jeg skal ikke videre opholde mig ved dette, forinden der dertil maatte gives mig Anledning ved de Udtalelser, der maatte fremkomme i Thinget, men blot gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Underændringsforslag, som ere stillede af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. C. Larsen) til Udvalgets principale Forslag. De første to Forslag vedrøre Forslagets § 1 Lit. c, idet nemlig den ærede Rigsdagsmand har villet gjøre en behæftet Giendoms Overgang fra den ene Brandforsikring til den anden udelukkende afhængig af Panthavernes Samtykke. Jeg skal gjerne indrømme, at, hvad enten man følger den ene eller anden Vej, hvad enten man slutter sig nærmere til Udvalgets Indstilling eller til den

ærede Rigsdagsmands Underændringsforslag, vil det i Praxis ikke gjøre nogen stor Forskjel; men Grunden, hvorfør Udvalget er blevet staaende ved den Redaction, som findes i dets Forslag, er den, at det forekommer os at være den veneste Maade at betegne Forholdet paa, idet man nemlig ikke kan erkjende, at Panthaveren som saadan har Ret til at forlange Andet, end at han ikke ved Udsvaade bliver berøvet Sikkerheden for Værdien af det Pant, der er stillet. Det skal erkjendes, og det er ogsaa Udvalgets Mening, at naar Panthaveren har betinget sig Forsikring i en bestemt betegnet Brandforsikringsforening, er naturligvis Debitor ikke berettiget til at lade sig udslette af denne, uden at Panthaveren dertil har givet sit Samtykke. Men naar det erindres, at i Reglen er der ikke ved slige Gjældsforholds Oprettelse truffet særlig Overenskomst om, i hvilken Forening der skal forsikres, — der forlanges kun, at Pantet skal være forsvarligt forsikret — og man ikke tør nære Tvivl om, at de Foreninger, som fremtræde med Regjeringens Sanction, maae anses for at være sikre, saa har man troet, at Panthaveren som saadan ikke kan have Berettigelse til at forlange Mere end Sikkerhed for, at Gjenstanden for hans Forbring til enhver Tid er tilstrækkeligt forsikret mod Udsvaade. Den ærede Forslagsstiller synes mere at stille sig paa den enkelte Panthavers Standpunkt, der har stillet Forbring paa en særligt betegnet Forsikring, og i saa Tilfælde kan hans Ændringsforslag ganske vist være berettiget; men Udvalget troer, at der i Loven er mere Anledning til at holde paa Pantsetningsforholdets Natur i og for sig. — Hans Ændringsforslag under Nr. 2 er i Grunden et recent formelt Spørgsmaal; han vil nemlig ikke have, at nogensomhelst Interessent maa kunne udelukkes paa Grund af resterende Contingent. Vi mene, at dette Spørgsmaal kun kan have nogen Betydning, forsaavidt som den forsikrede Gjenstand er pantsat, og som Følge deraf findes det i Udvalgets Forslag i samme Passus, som behandler Panthaverens Forhold til Sagen; den ærede Rigsdagsmand vil derimod have, at det skal være et Punkt for sig selv. Hvad dernæst det under Nr. 3 stillede Underændringsforslag angaaer, da har